

ת"פ 34286/09/14 - מדינת ישראל נגד ר. מ

בית משפט השלום בירושלים

14 ספטמבר 2017

ת"פ 34286-09-14 מדינת ישראל נ' מ
מספר פל"א 2013/_449812

לפני כבוד השופט שמואל הרבסט
מדינת ישראל
המאשימה

נגד
ר. מ.
הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד אלה תורן

הנאשם וב"כ עו"ד לימור זקן

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בעבירה של פצעיה.

לפני ארבע שנים, ביום 13.10.11, שהה הנאשם יחד עם ארבעה אחרים במקלט ברחוב ----. במהלך מפגש זה, התפתח וויכוח בין הנאשם לבין מ. ס אשר במהלךיו זرك הנאשם בקבוק בירה ופגע בראשו של ס.

כתוצאה ממעשים אלו, נגרמו למסחרים במצחו, אחד מהם מדם וכן נפיחות.

ב"כ המאשימה הצבע בטיעוניה על הפגיעה הקשה בגוףו של אדם אחר ונוכח פגיעה זו ובשל נסיבותה של העבירה עתרה לענישה הכללת שבעה חודשים מאסר בפועל, מסר על תנאי קנס ופיצוי למיטלון, תוך שהיא מצינית כי המתחם העוני החולם צריך שיעמוד על מאסר קצר ועד ל-18 חודשים בפועל.

לעומתה, ב"כ הנאשם הצבע על מצבו הקוגניטיבי של הנאשם אשר יפורט בהמשך, ועתה לענישה צופת פני העתיד.

עמוד 1

מעשו של הנאשם, על פניו, הינו חמור. הנאשם היה שרוី בעיצומו של ויכוח מילוי, והחליט במהלך וויכוח זה לעבור מעתחום המילוי לתחום המעשי תוך שהוא השתמש בשל כך בבקבוק בירה שהחזיק בידו.

על פניו, נוכח הפגיעה במתלוון ולאור מעשה האלימות המובהק, ראוי היה כי מתחם הענישה ההולם יעמוד על מאסר קצר שיכל וירוצה בעבודות שירות ועד למאסר בפועל בן מספר חדשם.

אלא, תיקון 113 לחוק העונשין העוסק בהבנית הענישה מלמדינו כי בטרם היקבע המתחם העונשי ההולם יש להתחשב בין היתר ב"קרבה לסיג לאחריות פלילית".

לשם כך, علينا לחרוג מתחומי המעשה הטהור העומד בפני עצמו ולבזוק במידת מה את העosa ואת נתוני.

ה הנאשם שלפני, בן 31 שנים, יליד שנת 1986 והוא סובל מליקויות שונות.

דו"ח ועדת האבחון אשר הוגש לעיוני מלמד כי על אף שה הנאשם התבטה באופן חופשי וברור וمبין את הנאמר לו, אך מנהל משק בית עצמאי, הרי שקיים קושי בהסתגלותו החברתי והוא מרובה להסתכש עם הסובבים לו.

ה הנאשם מגלה, כך על פי הדו"ח, תובענה לקויה למצבו וכן סיבות נמוכה ללחצים.

התנהגותו אימפרטסיבית ללא בקרה ושיפוט ולא יכולה צפיה של תוכאות התנהגותו.

בשל כל אלו, נזקק הנאשם למסגרת תומכת ולילוי טיפול, רגשי, תעסוקתי והדרכתי. אמנם שיפוטו תקין, אולם אין בשיפוט נורמלי זה כדי להביאו לשיליטה מוחלטת בדחיפיו.

כך לגבי אחריותו למשעיו, וכך אף לגבי הבנתו את ההליך המשפטי ואת הדמיות הפועלות בו.

נדמה כי הנאשם אינו נמצא בתחוםי הסיג הפלילי המהווה פטור מעבירות רבות, אך הוא קרוב מאוד לסיג זה באופן שבהבנתו כמעט ואינה מאפשרת לו לשלוט במשעיו.

אבלון נסף מטעם בית החולמים הדסה הר הצופים בירושלים אף הוא תומך במסקנות אלו ומצוין במסגרתו של דו"ח זה כי הנאשם **"מתפרק ברמה שכילת התפתחותית שהיא בתחום הנמרע של הנורמה"**. גם דו"ח זה מסתיים בהמלצת לילוי איש עוטף וצמוד בכל תחום החיים.

החוק, בעת שתיקן את תיקון 113 לחוק העונשין, העניק את הבכורה לגמול ולהלימה, רוצה לומר, לכל מעשה ישן השלכות וכל עבירה צריכה להיות עונש בסופה.

עם זאת, החוקן עצמו הכיר במצב קוגניטיבי גבולי כגורם שיש בו כדי להשפיע על קביעה מתוך הענישה ההולם.

מאבחןים אלו שמצוים בפני עצמה כי בעת שהנאשם מצוי בלחץ נפשי או אחר, הרי שאין בנסיבות השכליים הקיימים אצלו כדי לעזור לו מבצע עבירות פליליות.

לטעמי יש בכך התייחסות בתיקון 113 (סעיף 40 ט' (8)) העוסק ב"**מצוקתו הנפשית של הנאשם עקב התעללות בו ע"י נפגע העבירה**". יזכיר וויהר כי התalon מעולם לא התעלל בנאשם והוא הנפגע והקרוב בעבירה זו, אולם התנהגותו נתפסה באמצעות הקוגניטיבים והמוגבלים של הנאשם כפגיעה אשר מצריכה תגבות נגד.

ኖכח כל אלו, נראה כי מתוך הענישה ההולם צריך שיימוד על מסר מותנה ארוך ומרתיע ועד למספר חדש מסר בפועל ממש.

עד כאן - המעשה, ומcause ואילך - העולה.

תשיקרי שירות המבחן אשר הוגש לעינוי חזרים ומדגישים את אמר באבחןם שאת תוכנם פירטתי קודם, אך עם זאת מצין את קצינת המבחן כי הנאשם נוטל אחריות מלאה על מעשי ומציין כי **" فعل כתגובה להתנהגות המתalon"**. עוד הוא מציין כי כל חטאו של המתalon היה בקשתו מהנאשם לחלק עימיו משקה אלכוהולי שהוא ברשותו. מדובר בשיח רגיל בין אנשים רגילים אשר באופן תדירים אינם גולש לפסים אליו אלא שהנאשם שלפני אינו רגיל, הוא מיוחד והתנהגות זו נקלטה אצלו באופן אחר ומcause תגבותו אשר אינה מוצדקת אך יש להבטה בה נוכח אישיותו.

מאਮצים טיפולים, כמו גם אפשרו לביצוע ענישה בדרך של שירות לתועלת הציבור לא יצליחו במקרה דנן בשל "קשהים ארגניים" הקיימים אצל הנאשם. רוצה לומר, הנאשם אינו מסוגל במצבו האורגני הנוכחי לבצע ולקחת חלק באמצעות ענישה אלה.

אכן החוקן ביקש גמול, אולם במקרה דנן הוא ייחודי בכך שלא ניתן לקבל גמול.

הגמול שייתן הנאשם הוא אם ימשיך לטפל בעצמו ולהיות באופן עצמאי עם האמצעים הננתונים בידיו.

על אף הכל, יש ליצור הרתעה אשר תנן על הציבור מבצע עבירות נוספות ופגיעה נוספת של הנאשם בבריות.

הניסיונן מראה, כי מסר מותנה אשר הוטל על הנאשם ביום 15.9.20 בعبارة של הייזק ברכוש במידה, השיגה את המטרה היودה, ומאז לא נרשמו לנאים עבירות חדשות או נוספות.

ኖכח כל אלו, הרי שהנאשם שלפני מצוי בחלוקת התהותן של מתוך הענישה ההולם ועל כן אני גוזר עליו את העונשים הבאים:

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

- .1. שישה חודשים מאסר אשר לא ירצו אלא אם יעבור הנאשם על כל עבירה אלימות למעט עבירות אiomים, וזאת תוך שלוש שנים מהיום.
- .2. התחייבות בסך 1,000 ₪ שלא לבצע כל עבירה אלימות במשך שנתיים מהיום. התחייבות תית חתום עד ליום 18.9.17, ולא - ייאסר הנאשם לפחות שלושה ימים.
- .3. פיצוי למתלון בסך 1,000 ₪. הפיצוי יועבר לקופת בית המשפט עד ליום 18.8.18.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ג אלול תשע"ז, 14/09/2017 במעמד הנוכחים.

שמעאל הרבסט , שופט

הוקלד על ידי יהודיה מזרחי